

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Skjaldens Embede

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Skjaldens Embede", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 297. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich06-shoot-workid81488.pdf> (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Skjaldens Embede

☒ Du som kun agter nyttig Daad i Livet,
Viid! til Unytte er ej Glæden givet;
Du holder dog i Buur de Nattergale,
Som kun med Sang sin Føde Dig betale;
Blandt dine Æbler, dine Urtebede
Du vil dog Rosen og Violen frede;
Og stærken Eeg, hvoraf dit Huus du bygger,
Jo taaler spæde Blomst i sine Skygger.
Opfylder du end her med stadig Flid
Din Borgerpligt - foragt ej Skjaldens Id!
Miskjend dog ej din Lærer og din Ven!
Han giver dig sit Alt; vilt du igjen
Ej laane stundom Øre til hans Sang?
O! den forsinker ej din faste Gang;
Han gaaer fra din en vidt forskjællig Vej;
Dog troe mig! uden Maal - det er den ej.

☒ Vil Rovdyr du til Mennesker omskabe,
Skal tøjleløse Flok sin Vildhed tabe,
Forvandles til et Folk; skal ud af Skove
Og Huler de fremlokkes, og ved Love
Forenes, tæmmes; og naar de skal lære
For Pligtens Bud Ærbødighed at bære;
Naar Kjerlighed skal samle Mand og Kvinde,
Og helligt Baand de vilde Lyster binde:
Da er det Skjalden, som med vældig Røst
Skal røre Hjertet i det haarde Bryst;
Som en Amphion bygge Huus og Bye;
Som en Prometheus fra højen Skye
Nedhente Dyds og Andagts skjønne Gnist,
Og ved sin Strengeleeg som Orpheus hist
Forvandle Løvers Myrdelyst til Mod,
Og stille Stormen i det hede Blod.

☒ Naar Ynglingen skal modigt sønderrive
Vellystens Baand, og for sit Land hengive
298 Det varme Ungdoms Blod; naar Friheds Helte
Skal mod Tyranner drage Sværd fra Belte;
Naar liden Hob skal Overmagten møde,
Og ubetvungen for sin Arne bløde.
Naar Sejerherren skal sig selv bekæmpe,
Og Stoltheds Luen i sit Hjerte dæmpe:
Da er det Skjalden med sin Harpes Slag,
Som maner Modet frem paa Stridens Dag;
I Døden danser Hæren ved hans Sang,
Og Frygten flyer fra blodbestænkte Vang;
For Fædrelandet Mand og Yngling slaaer,
Bag Sværdet tryk den frelste Arne staaer;
Ej for Guldkronen blottes skarpe Staal;
Kun Borgerkrandsen er det høje Maal.

☒ Naar en Apelles sig i Aanden hæver,
En Billedverden for hans Øje svæver;
Naar raadvild han det hvide Liin udspænder,
Veed ikke selv, hvor Tankens Strøm sig ender;
Naar en Praxiteles Gravstikken fatter
Forkaster, vælger, og forkaster atter,
Vil af de døde Stene Guder skabe;
Men maae sig i et Hav af Tanker tabe:
Da laaner Skjalden dem sit Ideal;
Han aabner dem Begejstrings Himmelsal;

Han giver Ønsket Retning, Tanken Flugt;
Han Æmnet viser klart, og ordner smukt;
Hvad de har anet i det tause Bryst,
Det tolker han med høj og liflig Røst.
Af Skjaldens Skole Kunstneren udgaaer,
Og ved hans Haand Udødelighed naaer.

∞ Naar Himlen mørknes trindt, og Jorden truer;
Naar Skyer briste, og de røde Luer
Nedhvirvle sig; og naar med Brag og Bulder
Hen over Bjerg og Dale Tordnen ruller;
Naar Havet brøler og naar Luften suser
Orkanen hviner, Himmelpompen bruser;

299

Naar under Jorden Mørkets stærke Jetter
Nedtrække Bjergene, og Dale letter;
Da svulmer kjækt og vældigt Skjaldens Barm,
Sin Røst han blander med Naturens Larm;
Paa Stormens Vinger hæver sig hans Aand,
I Lynets Flamme seer han Almagts Haand;
I Bølgens Fraaden og i Fjeldets Damp,
I de løsladte Elementers Kamp
300 Han seer Alverdens Herres Kæmpegang,
Og følger den tilbedende med Sang.

∞ Naar Torden, Lyn og Storm og Jordskjælv hvile,
Naar Solen leer, og lyse Himle smile,
Naar Haabets Farve smykker Mark og Skove,
Og milde Vinde kruse Søens Vove;
Naar Natten alle sine Lys antænder,
Og venligt glødende Fuldmaanen brænder;
Naar i dens Straaler Bækkens Hvirvler finkle,
Og Fugle slaae i Lundens Skygger dunkle;
Da smelter Skjaldens Sjæl i stille Lyst,
Vemodigt sødt slaaer Hjertet i hans Bryst.
Nu vandrer han i løvbekrandste Bugt -
Nu over Solsystemer gaar hans Flugt.
I Egens Krone - Rosens spæde Blad,
I Kildens Buble - Himlens Stjernerad
Han seer den evige Algodheds Gang,
Og jublende ledsager den med Sang.

301